

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **R. T.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 7 marca 2024 r.,
wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym
wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 22 listopada 2018 r. (sygn. akt
II AKa 136/18) zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 24 maja
2018 r. (sygn. akt II K 157/17),
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

R. T. złożył wniosek o ustanowienie radcy prawnego z urzędu w celu opracowania wniosku o wznowienie postępowania karnego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 24 maja 2018 r. (sygn. akt II K 157/17) zmienionego w zakresie kary wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 22 listopada 2018 r. Podstawą dla ewentualnego wznowienia postępowania uczynił art. 545 §1 i §2 k.p.k. w zw. z art. 540 §1 pkt 2 a i b k.p.k. Intencją wnioskodawcy było wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 22 listopada 2018 r., sygn. akt II AKa 136/18. Wnioskodawca dołączył do wniosku szereg dokumentów, które uznał za nowe nieznane fakty przeczące ustaleniom Sądów orzekających w sprawie. Opisał

także, że nieprawidłowo oceniono materiał dowodowy i opierano się na zeznaniach jednego ze świadków, rzekomo sprzecznych z istotą relacji cywilnoprawnych omawianych w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania należało uznać za oczywiście bezzasadny, a tym samym bezprzedmiotowy wniosek u stanowienie obrońcy z urzędu.

Uzasadnieniem dla ustanowienia obrońcy z urzędu w celu dokonania konkretnej czynności procesowej jest nie tylko wykazanie, że wnioskodawcy nie stać na odpłatne zlecenie obrońcy sprawy, ale uprawdopodobnienie powodu dla takiego ustanowienia.

W niniejszej sprawie miałyby to być czynność analizy dokumentów załączonych przez skazanego pod kątem ustalenia konieczności wznowienia postępowania karnego zakończonego prawomocnym wyrokiem. Analiza dokumentów, które miałby ów obrońca przeanalizować przekonuje, że w żadnej mierze nie dotyczą one faktów nieznanych Sądowi na etapie orzekania, ani też nie wykazują twierdzeń, jakie w swoim wniosku zawarł skarżący. Obejmują one faktury VAT za naprawę pojazdu należącego do M. K. oraz dokumenty egzekucji należnej temu ostatniemu kwoty. Były one przedmiotem ocen Sądu meriti w sprawie.

Nie jest obowiązkiem Sądu ustanowienie każdemu skazanemu na mocy prawa ubogich obrońcy na potrzeby oceny sprawy pod kątem potencjalnego wznowienia postępowania, gdyż prowadziłoby to do mającej charakter ciągłej analizy każdej sprawy zakończonej prawomocnym wyrokiem. Wyjątkowość procedury z art. 78 § 1 i n. k.p.k. nie można przeradzać się z mechanizm ciągłej kontroli zapadłych orzeczeń finansowanej przez Skarb Państwa.

Nie zamyka to skazanemu drogi do ewentualnego wznowienia postępowania, ale musi on uprawdopodobnić, że dowody jakimi dysponuje nie były znane Sądowi orzekającemu w sprawie i w istocie mają one wydźwięk obiektywnie kwestionujący prawidłowość skazania.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

[SOP]

(r.g.)